

Půsudek vedoucího práce – absolventský koncert

Diplomantka: Aneta Majerová, 5. r. Hv-Nástroj

Vedoucí práce: MgA. Vít Gregor

Datum a místo konání: Pátek 12. 5. 2006, 19.30 hod., sál Konzervatoře a ladičské školy Jana Deyla, Praha

Pro svůj absolventský koncert zvolila Aneta Majerová velmi náročný program. V první půli zazněla Haydnova Sonáta F dur Schumannovy Lesní scény, druhou část večera vyplnil Klavírní koncert e moll, op. 11, F. Chopina.

Během studia se diplomantka projevovala trvale vysoce nadprůměrně, což se projevilo jednak velkým množstvím nastudovaného repertoáru sólového i komorního, jednak častým, vesměs úspěšným provedením na veřejnosti. Hra A. Majerové je založena na přirozené muzikalitě, bezpečné technické erudici, spolehlivé paměti, pohotové orientaci v textu a v neposlední řadě přehledném rytmicko-metrickém členění a celistvém klavírním zvuku. Zdůrazňuji, že úroveň hry A. Majerové je výrazně nadprůměrná a z tohoto úhlu je také třeba nahlížet na drobné kritické připomínky.

Začátek koncertu byl nepatrně poznamenán nervozitou, která však v zásadě neovlivnila vyznění Haydnova díla. Pouze v 1. větě mírně kolísalo tempo, což ovšem nikterak nesnižovalo přehlednost a srozumitelnost celku. Ve 2. větě se objevil měkký, hladký zvuk, který umožňoval ještě bezprostřednější oslovení publika.

Naplno se do svého úkolu sólistka zabrala v Schumannových Lesních scénách. Vyzněly velmi barevně, v odpovídajících tempech a s velkým nadhledem a náznakem virtuozity v místech k tomu vhodných. Uchopení Schumannových děl bývá pro interprety velmi obtížné vzhledem k určité vnitřní nevyrovnanosti autorovy tvorby – v přímém sousedství míst vpravdě pozoruhodných se vzápětí ocitneme v průměrném, běžném romantickém prostředí. Nutno poznamenat, že tento úkol se podařil splnit a v každé z devíti skladeb bylo podtrženo ono podstatné, to, co dělá Schumanna Schumannem – někdy strhující rytmická pulsace (zejména č. 2 a 8), jindy přesvědčivá kantiléna(3,9). N

Nejcharakterističtějšími skladatelovými kreacemi jsou zde jistě části č. 4 (Strašidelné místo) a č. 7 (Pták prorok) – ukázka ryzího romantického citění i autorovy rozervané blouznivosti. I tyto části vyzněly přesvědčivě, dovedu si představit ještě významnější využití pomlky, které by mohly v některých místech přispět ke zvýšení napětí.

Vrcholem programu měl být (a také byl) Chopinův Koncert pro klavír a orchestr e moll v původním znění se smyčcovým kvintetem. Domnívám se, že toto obsazení je v případě koncerta brillante nejen možné, nýbrž i velmi vhodné a inspirující. Je jasné, že čím máme větší soubor, tím menších nuancí a intimních zvukových detailů můžeme dosáhnout. A. Majerová je zároveň první absolventkou oboru Hv-Nástroj, která provedla klavírní koncert. Tuto odvahu a odhodlání je nutno zvlášť ocenit.

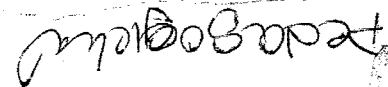
Druhá polovina recitálů se ve většině případů interpretovi hraje lépe než první, neboť sólista se obvykle dokáže více uvolnit a počíná si svobodněji. Tak tomu bylo i na tomto koncertě. Již od vstupních akordů bylo zřejmé, že sólistka se cítí velmi dobře. Všechny věty měly šťastně zvolené základní tempo, které umožňovalo u Chopina nezbytnou agogiku i čas na vyznění jeho geniálních melodií. Z pianistického hlediska bylo provedení bezchybné, a to jak z hlediska sólového partu, tak z hlediska souhry, která je bez dirigenta dosti

komplikovaná. Zde je třeba ocenit i citlivý přístup spoluúčinkujícího smyčcového kvinteta (M. Vlk, D. Grobárová – housle, O. Štochl – viola, H. Velická – cello, V. Mareček – kontrabas), které i na zkouškách velmi vnímavě směřovalo k cíli.

Absolventský výkon doporučuji k obhajobě.

Navrhované hodnocení: výborně

V Praze dne 14. 5. 2006

Miroslav Gregor, kHv

